

Školitelský posudek na diplomovou práci Hany Stýblové „Konstrukce „(ne)bezpečných“ plemen psů v denících Blesk a Lidové noviny v letech 2001 a 2011“

Vypracoval Marco Stella

Autorka se v rozsahu více než 70 stran textu věnuje problematice konstrukce „nebezpečných“ psích plemen v českých médiích, konkrétně denících Blesk a Lidové noviny. Především, že práci považuji za zdařilou a spolupráci s autorkou za takřka ideální, dovolím si však přesto zdůraznit některé klady i zápory práce.

Autorka si při samotném výzkumu i při zpracování teoretické části počínala velmi pečlivě a zároveň samostatně, má role školitele se z větší části omezila na eliminaci příliš generalizujících nebo naopak podhodnocených tvrzení, drobných argumentačních nedostatků a návrhů, jakým směrem by se práce ještě mohla vydat (velká část, ne však všechny, mé připomínky byly zapracovány a troufám si říci, že výsledný tvar je poměrně kompaktní, obvykle bez zbytečných odboček a zaškrtnutí). Výstavba práce a sled kapitol je logický a jasně zaměřený na cíle práce. Zároveň se mi zdá, že autorka si je na začátku práce mnohem méně jistá než v její empirické části, přesto se domnívám, že teoretická část poměrně dobře komunikuje s částí empirickou. Zvláště pak musím zdůraznit provedení diskursivní analýzy, která se navíc neomezuje jen na text, ale zahrnuje i analýzu vizuálních reprezentací (zde by se nabízelo větší využití postupů vizuální analýzy např. Steva Bakera). Teoretickou i empirickou část věnovanou diskursivní analýze (především podle Geeho), která tvoří samotné jádro práce, považuji za velmi podařenou a stěžejní – jedná se, pokud mi je známo, o první práci k tomuto tématu v Čechách, která dobře zapadá do kontextu zahraničních výzkumů na tomto poli.

Má výtka směřuje k použití některých populárních prací (Komárek 2011, Stella 2012), naštěstí se jedná o jev spíše okrajový. Místy autorka vytváří zbytečné citační řetězce, viz str. 11 a 12, Inglehart a citován Franklin et al. , některé oddíly, jako například 2.1.1. by snad bylo možno vypustit úplně a ačkoliv nepopírám její literární kvality, není zcela zřejmý ani smysl kapitoly 2.1.2 o „postmoderním zvířeti“. Autorka zde sice předestírá různé konceptualizace zvířete, dále však tuto část nevyužívá nebo alespoň nenahlížím kde (prosím autorku o vysvětlení). Jedná se rezidua původních rozsáhlejších pasáží o vztahu člověka a zvířete, které v práci nakonec nejsou a které nesly „encyklopedické“ znaky sepisování všeho. Tento poměrně častý sklon se podařilo až na drobné výjimky potlačit. Ocenit mus

V závěru a diskuzi bych si také představoval jednak důkladnější a sevřenější interpretaci výsledků a komparaci (obou deníků), jednak důkladnější využití teoretického základu, zvláště prací Steva Bakera. Oceňuji „bestiářový“ charakter shrnutí analýzy, s materiálem toho však šlo podniknout i více. Například skutečnost, že prostřednictvím nebezpečných plemen psů jsou zároveň zvenku konstituovány skupiny nebezpečných majitelů psů je bezesporu jedním z nejzajímavějších zjištění práce, které by si zasloužilo rozsáhleji tematizovat.

Práce vznikala, jak jinak, ve spěchu (viz jisté penzum překlepů a nedotažeností např. v seznamu literatury) a ačkoliv, jak již bylo řečeno, považuji její výsledný tvar za kompaktní, mnohde by bylo možné práci ještě vylepšit. Přesto mohu říci, že nenesu obvyklé nešvary „sešití horkou jehlou“ a i když

by jistě snesla jisté vylepšení zvláště v úvodních pasážích, rozhodně ji doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako výbornou až velmi dobrou, spíše v horní hranici tohoto rozmezí. Doufám také, že pokud se autorka rozhodne pokračovat ve studiu, výsledky své práce publikuje.

Otázky: Steve Baker ve své klíčové práci „Picturing the Beast“ (a částečně i v „Postmodern Animal“ rozehrává krom jiného dva motivy. Jednak to, jak jsou zvířata používána k tomu, aby vyznačovala identitu lidí; jednak to, jak reprezentace zvířat ovlivňují nakládání s živými zvířaty. Oba tyto motivy by v práci možno rozvést. Napadlo by autorku jak?

Může sociální konstrukce (ne)bezpečných plemen zasáhnout do tělesnosti samotných psů? Napadlo by autorku jak, případně?

Jak je v empirické části využita teorie reprezentace S. Halla ? Pokud není, proč je v práci zmiňována?

V Praze dne 20.9.2013